Küldi: .....
Cím: .....
..... rendőrk. ..... táborl posta

1942 október 31., szombat.
XVI. évfolyam 44. szám.

CELLDÖMÖLKI HÍRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, gróf Szechenyi-utca 12. Telefon: 55. Csekkszám 17.258.

Felelős szerkesztő: NAGY IMRE

Előfizetési árak: 1 évre 6, ½ évre 3, ¼ évre 1.50 P. Megjelenik minden szombaton.

Szinyei Merse Jenő

közoktatásügyi miniszterről nemrég írtunk, hogy nála tapasztaljuk első ízben azokat a megnyilatkozásokat, amik már közel *hatvan éve késtek a magyar kultúrpolitika történetében.* Wesselényi zilahi szobrának leleplezésekor mondott szavai, minden magyar faji öntudattal rendelkező embert megnyugtathattak afelől, hogy az idegen kultúrpolitika magyarellenes szemlélete és törekvése nem fog érvényesülni minisztersége alatt. Nem szólunk arról, hogy egy csapással rendezte a lelkészek betegségélyezését, erélyes lépéseket tett a jobb javadalmazásuk felé, hogy heteken belül megoldja a kántorkérdést, amik a magyar nevelők életében évtizedek óta gennyes sebek voltak. Beszéljünk inkább arról, hogy az első közintézmény, amit meglátogatott, s ami jelképnek is ragyogó gesztus, a Magyar Néprajzi Múzeum volt. Miért kell ennél a ténynél megállanunk?

Azért, mert a magyar néprajz a legmagyarabb tudomány, a egész lelki beállítottságunk, faji jellemvonásunk és szellemi tehetségünk a néprajzban mutatkozik meg, fajtánkra nézve legjellemzőbben. Az a tükör a néprajz, mely legkevesebb torzítással mutatja meg a magyar lélek formáit. Mondjuk-e mégegyszer, hogy az eddigi u.n. magyar kultúrpolitika, nem a magyar alapanyagra építette a magyar oktatást. Másolta a regi német és olasz liberális tanítási módszert és anyagbeoszlást. Így állt elő az a borzasztó helyzet, hogy míg az érettségiző diák pompásan tudta — mertha nem: megbukott — a görög és latin régiségtanból, hogy hogyan öltözködött a római és a görög ember, milyen volt a különböző életviszonyok szokása, hogy építkeztek, étkeztek, hogyan történt a lakodalom, esküvő, a hadüzenet, de hogy a magyar nép hogyan élt, milyen alkalmakkor milyen szokásai nyilatkoztak meg, csodálatos, az egész művelt világ által megcsodált népművészete milyen tájanként és összesen, milyenek dalai eredetiben és így tovább, minderről semmit sem tanult az, aki elvégezte a népiskolát, a közép- és felső iskolát.

Az a tény, hogy a legmagyarabb tudományos intézményt látogatta meg a közoktatásügyi miniszter, hogy minden iskola számára elkészittet egy kicsinyitett néprajzi múzeumot, azt bizonyítja, hogy teljesen magyar alapokra akarja helyezni a magyar nevelést. Elég volt a szolgalelkű másolásból, abból a szemléletből, mely szerint minden érték, ami idegen, de semmit sem ér az, ami magyar produktum. A tárgyilagos külföldi közönség rég tisztában van népművészetünk és népzenénk csodálatos értékével, ideje most már, hogy necsak a közoktatásügyi miniszter vigye át az életbe, hanem a magyar közönség is megkülönböztetett tiszteletel szívja magába a néphagyományok szellemi kincseit.

Pörge Dániel.

Lesz-e elég kenyér?

A háború negyedik esztendejének közelláta néhány döntő adat és összehasonlítás tükrében

Sokan, talán éppen az első világháború Európa-ellenes blokádjának szomorú tapasztalataiból kiindulva, igen borúlátóan ítélik meg Európa élelmezési önellátását. Kétségtelen, hogy Európának a többi világrészekkel szembeni túlzsufoltsága nem a legkedvezőbb ebből a szempontból s kétségtelen az is, hogy az európai országok a tengerentúli mezőgazdasági termelés számára úgyszólván a legtekintélyesebb piacot jelentették a hogy az európai [illegible] háború előtti statisztikai adatokból a behozatal elmaradását szinte katasztrofális következményűnek is fel lehet tüntetni, — azonban, bár vannak közellátási nehézségek s ezek időközönként a termelési eredményeknek megfelelően súlyosodhatnak is, az élelmezési önellátás meg tud felelni feladatának. A borúlátó számitások alapját képező statisztikai adatok többnyire 1937-ből származnak, tehát a világkereskedelem nagyobbára üzleti szempontú forgalmi viszonyait tüntetik fel, amikor még a tengerentúli gabonának a kisebb termelési költségek és az olcsóbb vizszállítás egyaránt nagy előnyöket biztosított az" európai piacokon. Ekkor még ez a verseny csökkentette is az európai országok mezőgazdasági termőképességét, tehát a behozatal semmiképpen sem volt azonos a tényleges európai termelési hiánnyal. Főleg, ha tekintetbe vesszük azt is, hogy például 1937-ben a behozatal tekintélyes része már a háborús készülődéssel kapcsolatos tartalékolás célját szolgálta.

Ha a világkereskedelmi forgalom adataival szemben az európai mezőgazdasági termelőképességének statisztikai adatai alapján indulunk el, már helyesebb képet kapunk. A berlini Gazdaságkutató Intézet 1939-es számításai szerint Európa akkori 22 országa közül a 100%-os élelmezési önellátást elérte, illetőleg meghaladta tíz ország. Köztük Magyarország vezet 121%-os önellátásával. Azután következtek sorban Románia, Litvánia, Bulgária, Jugoszlávia, Lettország, Lengyelország, Dánia, Észtország és Szlovákia, tehát inkább a kisebb államok. Legkevésbbé volt önellátó Norvégia (43%) és Svájc (47%). A nagy államok közül a Német Birodalomban 82—84%, Olaszországban 95%, Franciaországban 83% volt az élelmezési [illegible] foka.

[illegible] tőleg ez sem túlságosan [illegible] szerint [illegible] ezek az adatok is csupán a meglévő, statikus állapotok számbavételét jelenti, de már az európai behozatal elmaradásával párhuzamos fejlődési folyamatot, alkalmazkodást számszerűleg nem mutatják ki. Pedig e tekintetben nagyjelentőségű változások történtek, egyrészt a fogyasztás korlátozása, helyesebben az elosztás szabályozása (adagolás) másrészt a termelés előmozditása révén.

Az adagolás, mely elsősorban az elosztás szabályozását célozta, de emellett a fogyasztást is kétségkívül jelentősen csökkentette, egyáltalán nem jelent inséges állapotot, hanem éppen ezt akarja megelőzni a készletekkel s a termelési eredményekkel való óvatos gazdálkodás révén. Éppen ezért legelőször és legnagyobb arányban a legkevésbbé önellátó országokban vezették be. Ma a legszélesebbkörű, leginkább zökkenőmentes az adagolás Németországon kívül Svájcban, Finnországban, Svédországban, továbbá Hollandiában és Dániában, ahol virágzó szövetkezetek révén a leginkább megszervezett piacok voltak s ahol ennek következtében a mezőgazdaság legyelmezettsége is a legmagasabb fokú volt.

Az adagolás természetesen általános közgazdasági szempontból is nagy szerepet játszik. A háborús felfokozott termelés, különösen a hadiipar lényegesen megnövelte a széles néprétegek kereseti lehetőségeit s ennek eredményeként vásárlóerejét is. Viszont a felfokozott termelés nem fogyasztási javak előállítására irányul, hanem a nemzet katonai felkészültségének céljait szolgálja. Az eredmény, amelyben végeredményben az egész közellátási problémakör összegezhető: csökkenő fogyasztási jószágmennyiséggel felfokozott vásárlóerő kerül szembe. A fogyasztási jószágmennyiség ugyanis csökken egyrészt a hadrakelt hadsereg bőséges táplálkozást igénylő szükségletei, másrészt a háború pusztitásai, végül-e tengerentúli behozatal elmaradása miatt. A fogyasztási jószágmennyiség és a vásárlóerő közötti fordított arány a gazdasági élet mechanizmusában áremelkedésekre vezetne és így a vásárlóerőfölöslegest a gazdasági élet automatikusan végeredményben az árak emelkedésével egyenlítené ki. Az árak szabad alakulása inflációt hozna és olyan termelési és értékesitési zűllést vonna maga után, amely az egész gazdasági élet anarchiáját eredményezné.

Az adagolás tehát lék és szabályozó szerepét játszva a közgazdaság bonyolult gépezetén.

Ugyanakkor azonban ennek a kérdésnek fontos szociális vonatkozási is vannak, mert a márólholnapra elő szegenyebb rétegek ellátását biztosttani kell a jóval kevesebb számú gazdagabbak élelemalmozásával szemben. A cél végeredményben az, hogy az európai kontinensen, ahol a mezőgazdasági termelés a háború kitörése előtt kb. 90 százalékban volt képes az önellátás követelményeinek megfelelni s gabonában, burgonyában, cukorban jelentkező szénhidrát terén kb. 6 százalék, zsirok és olajok tekintetében pedig 20—25%, általában kb. 10% volt a minimális behozatali szükséglet, — a behozatal elmaradása következtében az élelmezés a termelés és fogyasztás egyensúlybahozása folytán biztositva legyen.

A fogyasztás korlátozása maga után vonja az állatállomány csökkenését is. Általában Európa gabonafogyasztásának 25—30%-a emberi táplálkozásban, a fennmaradó 70—75% pedig állati takarmányozásban jelentkezett. Mi-

Ára 12 fillér.

vel a legfontosabb táplálék mégis csak a kenyér, a szükséges kenyérmennyiséget a hús és állati termékek visszaszorításával is biztosítani kell. Igy a fenti arány az emberi táplálkozás javára a mostani háborúban megiehetősen eltolódott. A liszt kiőrlési százalékát mindenütt jelentősen felemelték a korpatermelés rovására s az eddigi 30—40 kg helyett ma már csak 10—15 kg takarmányozásra szolgáló korpa kerül ki 1 mázsa búzából.

Ennek lett természetszerű következménye az állatállomány csökkentése. Az állatállomány csökkentése a könnyebben pótolható aprójószágok és sertések ritkítása terén jelentkezett. A marha értékesebb és lassabban növekszik, az itteni apasztás tehát kiméletesebb. A baromfiállományt főleg Dánia és Hollandia, a nagy tojásexportőrállamok csökkentették az előbbi 15 millióról 7-re, az utóbbi 28 millióról 20-ra. Jelentős csökkentés történt Norvégiában és Belgiumban is. A sertésállományt is főleg Dánia szűkítette 3.5 millióról 1.5 milliárra, míg ugyanosak Dánia az 1.6 millió tehenéből csupán 0.2 milliót vágott le, s Hollandia is csak 18%-kal apasztotta lábas jószágainak számát.

A háborús élelmezés terén való alkalmazkodást az adagolás mellett a termelés szolgálatába kell állítani. Európaszerte a termő területek növelése következet be. Hollandia eltiltotta a virághagyma és magtermelést, hogy a főzelékfélék és gyümölcsök termelésének helyet adjon. Belgium 60%-kal több gabona és 20 %-kal több burgonya termelését tűzte ki célul. Hollandia, Svájc, Norvégia és Finnország minden erejükkel igyekeznek a tengertől és erdőtől minél több területet felszaboditani mezőgazdasági művelés céljaira.

(Folytatjuk)

Antal István kisérlete

a magyar irók gardájának beállítására, a közvetlen nemzetépítés szolgálatába, igen figyelemreméltó jelenség. Imrédy Béla kivételével, eddig ez még nem fordult elő, sem előtte, sem utána. Pedig a magyar irók, már akik valóban magyarok és valóban a nemzet géniuszai voltak, mindig jobban tudták a politikát is, mint azok, akik azért, mert politikusok, lenézték a szellem emberét. Példa volt rá a Zilahy-Rajniss ügy, ahol Rajniss, meg nem értve Zilahy igazi népi szándékát, tüzelt olyan ellenségre, amely egyáltalán nem Zilahy személyében s terveiben fenyegetett.

Örülünk Antal miniszter lépésének, mellyel három napos megbeszélésre hívta Illaföredre a magyar irókat. Annak már kevésbbé, hogy Herzog Ferenc nyilatkozott a legelsőnek, mintha bíza csakugyan iró fejederem lenne. Herczeget nem iról tehetsége, hanem a politika dobta fel az irodalomban. Tisza István, kiről irva van, hogy csak közepes embert tűrt meg maga mellett, vette észre a verseci sváb polgármester alázatosan asszimilálódó fiát, aki az idegenek simulékonyságával tudta kiszolgálni a mindenkori hatalmat, kivéve a magyar népi nacionalista törekvéseket. Mikor a magyar irodalom óriás-tölgye a közelmultban kidőlt, azonnal megvallotta, hogy nagy tiszteli közé tartozott. De életében nem mondta meg, különösen nem akkor, mikor a nagy iró, a mult világháborúból megmenekült dzsentri uralkodó osztály, a zsidóság titkos örömére, teljes erejéből bojkottálni igyekezett, tücsköt-békát rákiáltva, könyveit mindenféle szempontból birálva, egyedül művészi és esztétikai szempontból nem.

Herczeg Ferencnek nem volt egyetlen szava sem a magyar nép millióinak sorsáért. Holott — különösen az utolsó száz évben, minden népnél azok lettek a legnagyobb irók, akik nem egy vékony kasztnak, főnemesnek, köznemesnek, vagy polgárságnak voltak szószólói műalkotásaikban, hanem az egész népnek. Lásd: Eötvös József, Hugo Victor, Kunt Hamsun, Reymont, Steinbeck, Cancar, Jókai, Kemény, Kodolányi, Tamási, stb. alkotásait.

Reméljük, hogy a lilaföredi találkozó azokat az irókat vonja be a nemzet szellemi építésének közmunkáiba, akiket a magyar nép, mint véréből való vért, s egyben kiváló művészt is hiánytalanul magáénak óriz.

Ha így lesz, a magyar szellem életében Antal István nemzetvédelmi miniszter kezdeményezése új korszaknak lehet a kiinduló pontja. *P. D.*

IRODALOM

Ady Endre

Halottak napjára, s a hősi halottakra való emlékezés alkalmával ennél szebb verset nem adhatunk olvasóinknak.

Az Uraknak Ura

Már-már lelkem csüf bűnök vesziák
S jöttek békés esték:
Rákacagott a háborúra
Az Uraknak Ura.

Lemenő, szép Nap volt az arca
S könyörület rajta.
Az élet be sok djat hozott
S Isten nem változott.

Falusi nádas iskolában
Már ilyennek láttam.
Ki rossz helyett jó és új szivet
Adhat mindenkinek.

Hajnalunak egy ősz hulló szála
Fölfegyzsit bő nála.
S ha bűnös lény tőle elkűszön,
Ő vár, míg visszajön.

Nem rojja meg sok vétkeinket,
Mert ő szeret minket
S poklok felé visz bár az útunk,
Ő int a visszafelunk.

Bennünk át s be jó bizni benne,
Ez és szeretembe.
Ő meg a tetőn is virít.
Ő a gyermeki hit.

Fölemelt és vérem lemosta,
Szivem visszahozta,
Sebeimre áldoan szedett
Balzsamos füveket.

Édes ernyedtem várok várva
Most már a halálra
Szemem: üvé volt, szusom: heze,
Mindent ő vegeze.

Háborúba el ő bocsájtott
S bűnöktől kiháztott.
Rákacagott a háborúra
Az Uraknak Ura.

Idegen lapok magyartalansága

Nyelvünk védelmében szólnunk kell egyszer már, az újabban magyar kiadásban is megjelenő, külföldi háborús képeslapok magyar nyelvéről is. Minden iskolásgyermek kezében ott vannak ezek a lapok, a elképesztő idegenségekre tanítják az ifjúságot. Nem a sajtóhibákra gondolunk: kiforgatott mondatok, értelmetlen szófűzések, eltorzított helyesírás teszik veszedelmessé ezeknek a képeslapoknak a nyelvét. Nem a külföldi kiadókat hibáztatjuk, bár — éppen ügyük érdekében — feladatuk lenne, hogy a magyar szövegeket kéziratban is, nyomtatásban is hozzáértő magyarral ellenőriztessék. A magyar propagandaszerveknek kötelessége volna ennek lehetővé tétele: küldjenek ki a kiadóvállalatokhoz valakit, aki tud — magyarul. Itthon pedig vigyázzanak a külföldi lapoknak a magyar sajtóban megjelenő hirdetéseire. Hétről-hétre elképesztő nyelvi és helyesírási hibákon kell botránkoznunk, legnagyobb példányszámban megjelenő napilapjainkban is. A Der Adler hirdetésen nem is olyan régen ilyesféle „szóválasztást" láttunk: le-gyver-it! A mondatok a többi hirdetésekben is sántítanak, értelmetlenek, az alany rendszerint nem egyezik az állítmánnyal. „Kitűnő riportok gazdagítja a számot", — hirdette a a Tempó-t a múlt héten is a magyar sajtó, feltűnő helyen, feltűnő szedéssel. Miért nem nézik át a hirdetések szövegét legalább itthon? Ennek semmiféle akadálya nem lehet. Ha így folytatják, nincs mit csodálkoznunk rajta, hogy egyes napilapok és folyóiratok idegenből fordított cikkei is lassanként teljesen magyartalanok és értelmetlenek lesznek: még a példa sem kötelezi őket nyelvtudásra. A nyelvünket fenyegető sajtóveszedelmeket nemcsak a propagandaszervek, hanem a nyelvvédő és tanügyi bizottságok figyelmébe is ajánljuk.

A zsidókérdésről

A magyar ipari munkásság sokáig nem tudott a zsidókérdésről. Nem vizsgálta és így nem is láthatta. Nem, mert a zsidó munkások tülekedése miatt kenyértelenné igen ritka esetben vált. S ha szórványosan meg is jelent valami a sajtóban erről a kérdésről, azok a munkászervezetek, amelyek vezették a munkásságot, igyekeztek ezt elhallgatni, homályba borítani, vagy ha már nem lehetett, lebecsülni. Gazdasági és társadalmi pozíciót nem igen jelentett munkásnak lenni, ezért tehát az említett fajta nem jelentkezett versenytársul. Különösen a nehéz iparokat nem lepték el. A könnyű iparban is csak itt-ott jelentkeztek, de ott is egyektőre kiemelkedtek a kétkézi munkások közül, mert vagy a vállalkozó, vagy pedig annak valamely befolyásos tisztviselője hitsorsos lévén, kiemelte az itt-ott izzadó izraelitát. Zsidó dolgozót, Pestet kivéve, keveset láttam, inkább kereskedői pályán található.

Furcsa, de van zsidó világnézet. Éppen ettől nem tudnak még köztünk sem megszabadulni.

Figyeljük csak meg, hogy milyen rugalmas. Tegnap még piros pozsgás arccal vallották a polgári rend és liberalizmus halhatatlanságát, megdönthetetlenségét, ma bósz forradalmárok, újítók, akik képesek a saját erkölcstelenségüket az új világ eljövetelének alapjául magyarázni. Pedig egy új világ sohasem épülhet ilyen szánalmas figurákra, ilyen kiélt, idejét mult elgondolásokra. Új magyar világ csak a magyar multra, a magyar nép akaratával, közreműködésével épülhet fel. Egyébként ez a hagyomány kérdése éppen a faji választóvíz. Itt tűnik ki: ki hová tartozik. Ezért megismertem azt a zsidót, aki egy csapásra a legkülönbözőbb fajták egyesítését kívánja. Minket ezeréves küzdelem köt a Duna-Tisza közé, mi nem hagyhatjuk és nem is hagyjuk itt ezt a földet, mert ez megbosszulná magát a gyermekeinkben. Még akkor is kitartunk, ha a pokol minden ördöge szabadul ránk.

Elhisszük, hogy a zsidóságnak ilyen problémája nincs, a zsidó hagyomány nem itt alakult ki. Nem is lehet másképp, mert örökös vándorlásban éltek, ezt tanulták apáiktól. A heroizmust csak más népeknél tapasztalhatták, de mivel üzleti hasznot nem láttak benne, nem tették magukévá. Számukra nem maradt más út, ha az érvényesülés bedugult, mint a világ. Igen ám, csak ez újra és talán egyedül zsidó probléma. A magyar munkást elsősorban saját megélhetése, felszabadulása foglalkoztatja.

A baj mindig ott kezdődik, hogy a zsidóság felül akar kerekedni. Nem veszik észre még most sem saját gyöngeségüket. A próbaidő már lejárt, türelmünk fogytán van. Hinni nem tudunk bennük, mert legszentebb érzéseinkben csúfolsan becsaptak. Kizsákmányoltak, szellemileg és fizikailag egyaránt. Mindenkor és mindenütt csak a zsidó nacionalizmust tudták szolgálni.

A munkásságot leginkább az izgatja, hogyan tudtak a munkásszervezetek élére kerülni. A gazdag zsidók felülkerekedése világos előttünk, mert a tőke rendje: aki gazdag, az fentebb áll. Ezen nem ütköztünk meg, rendben van, a liberalizmus szemünkben nem az örökkévalóság szimbóluma. De hogy a munkásság szervezeteinek az élére ki megy, az már nem párt, nem osztály, hanem a magyarság ügye. Természetes igény, hogy a magyar munkást, akár a szervezeteiben is, akár a munkahelyén magyar ember vezesse, irányítsa. Mert a munkást elfoglalja a termelés, így kénytelen a vezetőitől megszabott úton haladni, nem igen van ideje gondolkodni, mert ő munkával szolgálja a nemzet ügyét.

Értsük meg végre, ha a zsidó közénk jött, azzal még nem vált munkássá és magyarrá pedig nem válhat soha. Nála ez csak átmenet. A legtájább számukra a fajszérelem. Hát nekünk magyar munkásoknak nincsenek szérelmeink? De igen! Csakhogy a mi ügyünk, a mi perünk ezeréves.

i őseink jussát, szabadságát kö-teljük vissza. Bennünket csak nyiban ért faji sérelem, hogy más kisebbségben levő ült a nyakunkra és fokozta kisákmányolást a legmagasabb pontra.

Túlzás volna mindent a zsidók kenni és kényelmes, de a legfelyosabb hibát mégis akkor kőtük el, mikor önismeret hiányában nyakunkra engedtük ülni őket. A munkásság politikailag igen képzett, viszonyítva a tsadalom többi osztályaihoz, nban magyar műveltsége nincs. gdalmi és zenei nevelése még most is zsidó vezetés alatt áll. Az elmondottakból láthatjuk, hogy a zsidóságot a zsidó tőkésól egészen gazdasági alapon em lehet különválasztani, mert ér és hagyomány köti őket össze.

Árvai József
bőripari munkás

ZENEI ÉLET

Kodály Zoltán kitüntetése

Koddly Zoltánt, a világhírű magyar zeneművészt, a magyar miniszterelnök előterjesztésére a Kormányzó a magyar zeneművészet szolgálatában szerzett kimagasló érdemei elismeréséül a Magyar Érdemrend középkeresztjét adományozta a csillaggal.

Minden magyar emberben, kiben van érzék a magyar szellem zenei kincsei értékelésére, őszinte örömöt keltett e magas kitüntetés. Kodályt ebben az évben ünnepli egész életének betöltése idején, egész kulturvilág igen melegen ünnepli. (A magyar rádió persze most is kivétel. Míg idegen mesterek évfordulói alkalmával szinte hétről-hétre adja azok műveit, Kodályt ma sem részesíti nagyobb megértésben, mint eddig. Tudjuk, hogy egyszer számot kell adniok azoknak, akik ennek a mellőzésnek okai a rádiónál, a nemzet ítélőszéke előtt. Addig is megnyugtató, hogy azok az urak elmúlnak azzal, hogy a test porrá lesz, a művek pedig őrzik alkotójuk nevét századokról-szazadokra, az örökkévalóságig.)

Népdal.

Tanitotta Ádám Jenő a magyar heti népdal „felóráján" okt. 23-án:

Hej, rózsa, rózsa...

Hej, rózsa, rózsa ékes vagy!
Hajnali csillag fényes vagy!
Egyenes vagy rózsám, mint a nád,
Nekem nevelt az édesanyám.

Hej, esik eső csendesen,
Sír galambom keservesen
Ne sírj rózsám, majd kiderül még,
Nem hagylak el senki, semmiért.

Hej, élet, élet, csuf élet!
Mivel vagyok adós néked?
Minden adósságom lerovom,
Csak a kedves rózsám nem adom.

ÚZLETNYITÁS!

Értesítem a n. é. vasárlóközönséget, hogy Rákóczi utca 14 sz. alatti cipész és csizmadia műhelyem fenntartásával

Celldömölkön, a Városháza épületében

CIPŐÜZLETET

nyitottam, amelyben a legnagyobb [illegible] cipőket és [illegible] szerelésre. Szives támogatást kér:

KOVÁCS JÓZSEF
CIPŐSZ ÉS CSIZMADIA — GUMILÁBBELI SPECIÁLISMŰHELY
CELLDÖMÖLK.

Néphagyományi gyűjtemény készül az iskolák számára

A kultuszminiszter megtátogatta a Néprajzi Múzeumot

Dr. Szinyei Merse Jenő vallás- és közoktatásügyi miniszter Lőrinczy Szabolcs miniszteri osztálytanácsossal megtekintette az Országos Magyar Történeti Múzeum Néprajzi Múzeumát. A vendégeket gróf Zichy István főigazgató és dr. Domanovszky György igazgató fogadta. A miniszter először a múzeum épületét és a raktár helyiségeit szemlélte meg.

A textilanyag után a népi hangszerek és pásztorfaragások tudományos feldolgozását és konzerválását tekintette meg a miniszter. Itt dr. Manga János ismertette a magyar népi hangszerek jelentőségét és szerepét. Dr. Lőrinczy miniszteri osztálytanácsos csak úgy próbálgatásképpen egy régi székely népdal melódiáit csalta elő az egyik furulyán. A miniszter felvetette a kérdést, nem lehetne-e ezeket a hangszereket újjáéleszteni s valamilyen együttes keretébe bejlleszteni. Erre rövidesen gyakorlatilag is sor kerül.

A népzenei osztály munkáját dr. Lajtha László ismertette. Megtekintette a rádió és a néprajzi múzeum közös akciója során készített

kétszáz hanglemezt s érdeklődéssel hallgatta a fonográfot, melyet a néprajzi múzeumunk használt először Európában népzenegyűjtési célokra.

A miniszter végül a múzeum adattárát és annak munkamenetét tekintette meg.

A miniszter elismerését fejezte ki a tökéletes és tervszerű munka felett és különösképpen érdeklődött a tudományosan feldolgozott anyag közlési lehetőségei iránt. Egyben megbízást adott a múzeum igazgatójának, hogy az iskolai nevelésnek a néphagyományok szellemében való irányítása érdekében készítsen elő egy olyan gyűjteményt, amely felöleli a magyar játékok, mesék és dalok anyagát, hogy végre csakugyan a hagyomány legyen a népoktatás alapja. Szinyei Merse Jenő eddigi megnyilatkozásainak természetes folytatása volt ez a látogatás. Azt a tudományos intézetet látogatta meg, amely csendben a legnemzetibb tudományt, a magyar néprajz célkitűzéseit szolgálja.

A magyarság néprajza pedig a nemzet vérrel és veritékkel küzdő lelkét jelenti.

Október 31 a nemesdömölki evangélikus gyülekezet életében

Amikor egy-egy évforduló határkövéhez érkezik el az ember, nem mehet el közönyös lélekkel tovább az úton. Mi is történt az elmult év alatt — kérdezi önmagától s mint egy számotadva a tovaszálit évről visszanéz a multba. Minden évfordulót tekintsünk a komoly számadás napjának életünkben.

Október 31. az egész protestánsvilágnak, de nekünk, evangélikusoknak különösképpen az elmult idők cselekedeteinek komoly számonkérő napja.

Adj számot evangélikus testvérem a hitedről, az élő cselekvő hitedről, felebarát iránti hűséges szeretetedről, szived nemes áldozatkészségéről, egyházadhoz való hűségedről. Ha ezt elvégezted magadban, jöjj velünk ünnepelni október 31-ikét. Bár a nemesdömölki egyház tagjai ezen a napon teljes számban jelennének meg az Ur előtt való számadásra.

Adjunk mindennap hálát Istennek azért, hogy mi is részesei lehetünk az 1517 október örök igazságának! Ez az igazság, ami őseink vértanúi vérétől ízzik át már több mint négy évszázadon keresztül, nézzünk bele ebbe az igazságba és az így megtisztult szívünkkel és lelkünkkel ünnepeljük október 31-ikét.

Az ünnepségek sorozata október 31-én délelőtt 10 órai istentisztelettel kezdődik, melyen az egyház presbiterei testülletileg, a leventek és a hívek járulnak az úrvacsoravételre. Ezen az istentiszteleten az ujonnan alakult vegyeskar is szolgál. Délután 4 órakor a nőegylet tartja közgyűlését, melyre ezúton is szeretettel meghívja tagjait. Este 6 órakor a már megkezdett reformáció heti istentisztelet-sorozat folytatódik a templomban. November 1-én, vasárnap az istentisztelet után a diákszövetség nyilvános ünnepi közgyűlése lesz az ifjúsági Otthonban, ahol a diákság tesz hitet és bizonyságot október 31 igazsága mellett. Vasárnap este 6 órakor rendezi a gyülekezet a régi hagyományokhoz hiven ünnepi keretek között a Reformáció Ünnepi Estet. Műsora a következő: 1. Közének 256. 2. Imádkozik Molitórisz János esperes. 3. Nagy József szavalja Reményik Sándor: Vájd ki c. költeményét. 4. Az ev. vegyeskar éneke. 5. Ünnepi beszéd, tartja dr. Kiss Jenő theol. tanár. 6. Szabó Dezső csöngei tanító orgonaszáma. 7. Egyed Irma tanítónő szavalja Reményik S.: Óriás c. versét. 8. Imádkozik Molitórisz János esperes. 9. Közének.

Ünnepre készülünk. Ez az ünnep egyes-egyedül a miénk. Jogunk van hozzá! Senki tőlünk el nem veheti! Jöjjetek evangélikusok bizonyságot tenni, hív az Isten és egyházatok. Zendüljön és szálljon az ének az Ur trónusa elé bizonyággal az ajkunkról, hogy valóban: Erős vár a mi Istenünk!

Szerkesztőségi posta:

Bajtársi szolgálat

Kövi Béla örvezető feleségét, kislányát, szüleit, testvéreit csókolja, ismerőseit üdvözli. Muszka földre lassan jár a posta! Több levelet kér!

Hitler mondotta:

Hitler legutóbbi beszédében a következőket mondta: *„Biztosítom a zsidóságot, hogy elmegy a kedvük a nevetéstől. A háború két főbűnöse, Churchill és Roosevelt mögött dülö zsidóság ne nyafogjon majd, ha a visszaütés borzalmas hatási lesz!"*

Levél a Szerkesztőséghez

Tekintetes Szerkesztőség!

Ne haragudjon Szerkesztő Ur, hogy névtelenül hívom fel b. figyelmét az alábbi esetre, de mint régi jánosházi lakos, nem akarok haragot.

Megdöbbenéssel értesült a jánosházi munkásság, hogy az OTI igazgatósága Jánosházra az uj szezonban is zsidó orvost szerződtetett, holott van Jánosházán magyar orvos is, dr. Eberhardt Mihály személyében, ellentétben a másik dr. Magyarral, aki torol metszett zsidó.

Megdöbbenésünk csak nagyobb a mai viszonyok közepette, amikor a miniszterelnök is haragosan kelt ki a zsidóság ellen, s kemény szavakkal ostromolta a zsidóság jelenlegi és multbani szerepét. Úgy látszik, az OTI illetékesei nem sokat törődnek az „átkos korszellemmel", mert minden kormányintézkedést, sőt a magyar életérdek ellenére is, zsidót szabaditanak a jánosházi munkások nyakára. Tudjuk, hogy régebben az OTI igazgatóságában a szocdemek irányitottak, de az „átállítás" idejében azt gondoltuk, hogy talán már megszünt ez a „boldog" állapot.

Úgy látszik tévedtünk, mert még ott is, ahol volna rá lehetőség, az OTI ragaszkodik zsidóhoz.

Egy jánosházi.

HIREK

— **Eljegyeznek. Nagy Endrinné.** Sóhodnagy, a soproni evangélikus liceum tanára — Fürstenberg Ilona testvérbálya — és Kakas Edit (Kakas József dabronyi evangélikus lelkész leánya) jegyesek. (Minden külön értesítés helyett.) — Mesterházy Emma (Ostffyasszonyfa) és Schmidt László János (Keszthely) jegyesek.

— **Örsnagyi kinevezés.** A Kormányzó Úr Landhuer György szakképzett gyógyszerészt, aki cakkiszolgálati származású, őrnagy-gyógyszerészszé nevezte ki. Nevezett Szolnokon teljesít szolgálatot.

— **Búcsúzó plébános.** Zeichmeister Viktor volt sümegprágai esperes-plébános folyó hó 18-án vasárnap búcsúzott hiveitől mise és szentbeszéd keretében. 34 éves szolgálat után vonult nyugalomba a népszerű és közkizelsetben álló esperes-plébános. A hiltkösség nevében Rácz Béla kemenesmagasi igazgató-tanító mondott megható búcsúbeszédet, Kiss Mária pedig az ifjúság nevében vett búcsút a nyugalombavonuló esperes-plébánostól, aki nyugalmas éveit növérénél, Budapesten tölti.

— **Áthelyezett polgári iskolai igazgató.** A vallas- és közoktatásügyi miniszter Makkos Lajos jánosházi polg. iskolai igazgatót Módságra helyezte át és megbízta az ottani polgári iskola vezetésével.

— **Új tanerő a polgári leányiskolánál.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Novák M. Berta szerzetestanárnőt alkalmazta a celldömölki róm. kat. leányiskolánál.

— **Ev. lelkésnértekezlet.** A kemenesaljai ev. egyháznagyu lelkészei múlt szerdán délelőtt Molitórisz János esperes elnöklete alatt tartottak havi lelkészértekezletüket. Az értekezleten a folyó ügyekat tárgyalták. Az istentiszteleten Czanza Zoltán bobai lelkész szolgálta ki az úrvacsorát a lelkészi kar részére.

— **Gyülekezeti közgyűlés.** A nemzetgyűlési képviselőválasztást az elmult vasárnap délelőtt istentisztelet után az ifjúsági Otthon nagytermében közgyűlést tartott, amelyen az üresedésben levő egyszemélyes gyámintézet vezető elnöki állásra, illetve a jegyzőt, szemináriumi Radó Kálmán nógrádmegyei földbirtokost és a szavazatokat.

— **Hősi halott.** Molnár Kálmán szakaszvezető hősiesen harcban áll. Iszlió (sümegprágai szlovák szülőtelő) az istenimádság alkalmával 10-ére hősi halált halt.

— **Egy hősi halott kitüntetése.** Hosszúpereszlegen október 30 án adta át Gulubics Tibor hadnagy a községházban a hősi halált halt Csécs Aurél őrvezető hozzátartozóinak a bronz vitézségi érmet.

— **Hősök ünnepe Sárvárott.** November 1-én, Mindenszentek-napján délután 4 órai kezdettel a hagyományokhoz hűen a sárvári köztemetőben lévő hősi sírokhoz kegyeleti ünnepség lesz. Gyülekezés 1/4 órával a Pósteán s onnan együttesen vonul ki a köztemetőbe. Az ünnepélyt a köz- a köztemetőben. Az ünnepélyt az: 1. Magyar himnusszal elmondja a közönség. 2. Vaihy István levente szavai. 3. Ünnepi beszéd, tartja Gryneusz György plébános. 4. Koszorúk elhelyezése. 5. Himnusz, énekli a közönség.

— **Tanítógyűlés Sárvárott.** A sárvári járás esperesi kerület tanítókore október 15-én tartotta tavaszi rendes közgyűlése helyett, évi rendes közgyűlését. Gyülés előtt a nagy számban megjelent tanítói kar szentmisére vitte szóró, amelyet Baranyai József czányei plébános, kerületi tanítófőgyűlő mondott. A gyűlést Kozák Ferenc igazgató tanító, kori elnök nyitotta meg, beszámolva az elmult esztendő eseményeiről. Körösy Julianna Xavéria szerzetes nővér IV. o. növendékeivel gyakorolt bemutatóját rendezett „Mit tehet a magyar kisgyermek az illhoni front-ért" cimen. Szalay Erzsébet megyeházi tanítónő Boldog Margit 700 éves évfordulójáról értekezett, míg Soós Pál czányei igazgató-tanító a kulturkincs jelenlegi megszakadt tartott nagyszabású előadást. A gyűlést ünnebéd követte.

— **Felváltották a volt tisztiorvost.** A m. kir. belügyminiszter dr. Csajkos Gyula celldömölki m. kir. tiszttorvos helyére dr. Kulcsár István, a soimegyei csiffari körorvost nevezte ki. Az uj tiszttorvos f. hó 29 én, csütörtökön tette le a hivatali esküt dr. Hethéssy Jenő tiszteletbeli kezébe és azonnal megkezdte működését. — Örömmel köszöntjük az uj tiszttorvost, aki feleségével beszerzésében a magyar tej védelmében végzi majd munkáját.

ELADÓ 1800 db-ból szóló a Sághegyen, fiatal riling a czelli részen. Cím a kiadóhivatalban.

— **Nem sikerült törvénellenes terve a zsidónak.** Steiner Ignác celldömölki zsidó a törvényes szabályokat kijátszva, f. hó 28-án, szerdán a 12 óra körüli induló zalaegerszegi motorvonaton egy halomra bőröndben 15 darab tisztiloft libát akart jóindulatából, a közösség rovására Keszmelyre csempészni, valamelyik kupiló (?) zsidó hitsorsosának. Azonban a terv nem ugy sikerült, ahogy azt Steiner ötezer éves vágyálmában elképzelte, mert a csomó ilyen örzi kalauzok a cruszlató zsidót. A bőröndöt és tartalmát elkobozták. Steiner zsidó ellen pedig megindult az eljárás.

NEMZETI MOZGÓ

ÍGY IS LEHET REPÜLNI október 31-én, szombaton délután 1/6 és este 1/8 órakor kerül bemutatásra csak 1 napig! Egy balkezes pilóta kalandjai. Rendes helyárakkal!

PÁRIS VADONÁBAN (Isten nevében) november 1-én, Mindenszentek napján délután 3, 5 és este 1/8 órakor kerül bemutatásra csak 1 napig! A hit, a szív és a kötelességteljesítés éposza ez a film. Rendes helyárakkal!

TÖKÉLETES ANTAL november 4-én, szerdán délután 1/6 és este 1/8 órakor kerül lejátszásra csak 1 napig! Ismét egy szenzációs vigjáték. Mérsékelt helyárak.

ALGIR november 5-én, csütörtökön délután 1/6 és este 1/8 órakor kerül lejátszásra csak 1 napig! Csak 16 éven felülieknek! Afrikai kalandortörténet. Mérsékelt helyárakkal!

— **A Győr-Sopron-Eberfurti Vasút téli menetrendje.** A Győr Sopron-Eberfurti Vasút vonalain folyó évi november hó 2-án di menetrend lép életbe. Celldömölkről indul: 4.00 (vegyes), 8.40, 13.53,* 18.45 (motor). Sopronba érkezik: 7.31 (vegyes), 10.58, (16.26), (22.04) (motor). Sopronból indul: (4.50), 10.20 (motor), 15.44 vegyes. Celldömölkre érkezik: 7.04, 12.36 (motor) 18.43 (vegyes). *Csak a celldömölki vásárok napjain közlekedik.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazoknak, akik drága fiuskám temetésén részvettek, illetve fájdalmamban osztoztak és szokrok küldésével osztozni igyekszenek, ezuton fejezem ki hálás köszönetemet. *Özv. Bloch Jánosné.*

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazok, akik szeretett férjem, illetve édesapánk temetésén megjelentek, vagy fájdalmunkat szokrok és koszorúk küldésével igyekszenek, ezuton fogadják legbálásabb köszönetünk nyilvánítását. *Korányi-család.*

— **A jövő évi gazdasági cselédek és munkás kitüntetési akció.** A celldömölki járás főszolgabirája felhívja a körjegyzők figyelmét abbói a célból, hogy a gazdasági cselédeknek, gazdasági munkásoknak és föld- (kubikos) munkásoknak szerzett példát nyujtják és hogy becsületes munka és hűséges szolgálat a gazdasági munkavállalóknak körében erkölcsi elismerést is nyerjen, az olyan gazdasági cselédek és munkások, illetőleg föld- (kubikos) munkások részére, akik az egy helyben töltött hosszú szolgálat, illetve munkásságuk megtartásuk és jóravaloságuk által társaik közül kitünek, hűséges szolgálatuk elismeréseként a, földmüvelésügyi miniszter úr az 1943. évben pénzbeli jutalmat és elismerő oklevelet kiván adományozni. Tájékozásul a főszolgabiró megemliti, hogy kizárólag háztartási munkát végző belső cselédek (pl: parádés kocsis, libérásinas, stb.) kíknek a jutalmazása a m. kir. belügyminiszter úr hatáskörébe tartozik, továbbá olyanok, akik a multban már ilyen kitüntetésben részesültek, jutalmazásra javasolaba nem horhatók. A javasolaba hozandók alább felsorolt adatait november 10 ig kell bejelenteni: Javasolaba hozandó neve, lakhelye, családi állapota, életkora, vagyoni viszonyai, milyen minőségben szolgált, mely időpontiól fogva szolgál, szolgálatadó neve, milyen volt a kommun alatti magatartása.

— **Figyelmeztetés figyelmébe!** Felhívja a községi elöljáróság a lakosság figyelmét, hogy minden magánlogyasztásra levágott sertést elő kell a községi vagy más hiteles mázsán, a községi közsg jelenlétében kell megmérni. A levágott sertések után — még kényszervágott után is — az első után 3, a második után 6, a harmadik után 9 kg zsírt, a községi szirgyűjtőnek be kell szolgáltatni.

HASZNÁLT vagy uj **TÉGLAT** kisebb-nagyobb tételekben, vagy öreg **HÁZAT LEBONTÁSRA** veszek. — ajánlatot kér NAGY JÓZSEF fodrázzmester Budapest, II. Szász Károly-u 2.

A celldömölki kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

2449/1942 tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Dengner és Vidéta Hitelszövetkezet végrehajtónak Oláh Istvánné Zsebeházy Jolán végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 200 P tőkekövetelés és járulékai behajtása végett a celldömölki kir. járásbíróság területén levő Egyházasbelye és Kisosmolyó községekben levő, az egyházasbelyei 22 sz. tkvi. betétben A I. 1—2 sor. 31. 32. hrsz. házasingatlanból Zsebeházy Jolán (Ferenc leánya) 1/6 részére 300 P, az ugyanottani 24 sz. tkvi. betétben A I. 1—2 sor. 453. 545. hrsz. alatt ugyannonnak nevén álló ingatlanra 437 P, az ugyanazon tkvi betétben A—1 sorszámú ingatlanra 508 P és a kisosmolyói 166 sz. tkvi betétben A I. 1—3 sor. 761., 762., 763. hrsz. alatt ugyannonnak nevén álló ingatlanra 1516 P 80 fillér kikiáltási árban, még pedig az egyházasbelye, 22 és a kisosmolyói 166 számu tkvi betétben özv. Zsebeházy Ferencné, Tomorics Anna javára bekebelezett örvegyi jogunk sérülése nélkül.

A kiáltbányi hatóság az árverésnek Egyházasbelye és folyatólagosan Kisosmolyó községekben levő megtartásával 1942. evi november hó 3 (harmadik) napjának delelőtt 10 óráját tszi ki és az árverési feltételeket az 1881:LX. tc. 150. §-a alapján a következőkben állapija meg:

1. Az árverés alá eső házas ingatlant a kikiáltási ár felénél, a többit kétharmadanál alacsonyabb áron eladni nem lehet.

Ha pedig az 5.610/1931. M. E. sz. rendelet értelmében az árverés megtartását a csatlakozottnak kimondott végrehajtató kérelmezi, akkor az árverés alá bocsájtott ingatlanok 2360 P-nél kisebb vételárban el nem adhatók.

Az árverést 1942 november hó 3. napján délelőtt 10 órakor Kisosmolyó községházánál tartják meg.

Bánatpénz a kikiáltási ár 10%-a, amelyet a magasabb ígéret ugyanannyi %-ára kell kiegészíteni.

Celldömölk, 1942 évi július hó 15 napján.

Dr. Gyuk László s. k. a kir. járásbíróság elnöke.

A kiadmány hitelesi: Gallin Ivánné s. k. irodatiszt.

SPORT

CVSE—Perutz II. 2:2 (2:1)

Pápa. Vezette: Horváth.

A CVSE győzelmet érdemelt volna, de a pápai védelem Puklert kikapcsolta a játékból olyformán, hogy állandóan két védőjátékos őrizte. Igy is volt egy-két veszélyes lefutása. Az első félidő 15. percében egy reményelen labdára fut rá és alig lő kapu mellé. Egy perc multva, az eddigi Perutz támadások ellenére, Vadász megszerzi a vezetést (1:0). A 42. percben egyenlit a Perutz. Takács védelmi hibából a hálóba lő (1:1).

A második félidő elején nagy harc indul meg a vezetésért. A 16. percben Kiss húszméteres szabadrúgásból megszerzi a vezetést. Továbbra is a CVSE támad. A 43. percben lehetetlen polysgőlt kap a CVSE. Podor a sok láb közül a hálóba hajtja a labdát.

Simon magasan a mezőny felett uralkodott. Kivéte csak Vadász gólcserhelő. Üdvös volna, ha a CVSE hátvédei több gondot fordítanának az ellenfél szélsőire s szálai is gördülékenebbé tehetnék. Kért hálóőr.

A pápaiak közül Vámos III. és Podor volt jó.

MZSE—Sárvár 5:1 (1:1)

Zalaegerszeg. Vezette: Kollai.

Pompás napfényes időben, kitünő talaju pályán játszottak le a mérkőzést. Négy tartalékkal felálló sárvári csapat az első félidőben nagyszerűen játszott és jól tartotta magát. A második félidőben azonban kidomborodott a zalaegerszegi együttes nagyobb technikai felkészültsége, jobb erőnlét s így a sárvári együttes fokozatosan visszaesett. A nagy vereség részben Kondor gyenge védésének köszönhető. Góllövők: Kovács (2), Szécsi, Török, Perlaki, illetve Biró voltak.

A sárvári csapatban Sándor, Pál, Biró, Horváth játszott jól. Kollai kitünően vezette a mérkőzést.

CLE—Pápai kereskedők 11:0

Gólözönnel győzött a Levente a pápai kereskedők ifjúsági válogatott csapata felett.

Nemeskocsi középiskola—Bobai középiskola 3:0 (0:0). Bubs. Vezette: Kosztor. A második félidei jó játékával biztosan szerezte meg a győzelmet a vendégcsapat. Góllövők: Baráth (2) és Somogyi.

A bajnokság állása a következő:

1. SzFC II.	8	7	0	1	24:8
2. Selyemipar	6	4	2	0	19:7
3. Haladás II.	7	5	0	2	24:10
4. MOVE	7	4	2	1	21:11
5. CVSE	7	4	1	2	19:15
6. SVSE II.	8	4	1	3	14:18
7. Mura	8	3	2	3	11:14
8. Perutz II.	8	3	1	4	21:20
9. Kőszeg	8	2	1	5	12:26
10. Kinizsi	5	2	0	3	[illegible]
11. Sárvár	5	1	1	3	[illegible]
12. Sotex	7	0	1	6	[illegible]

Sárvár—CVSE találkozó

November 1-én, vasárnap Sárvár volt — helyi viszonylatban — az idény legigazságosabb és legnagyobb érdeklődésnel várt labdarúgó eseményére készülődnek. Celldömölk—Sárvár találkozó mindenkor meg mozgatta a két község sportberkeit, ezuttal azonban a mérkőzésnek kiilön jelentőséget kölcsönöz az a körülmény, hogy szinte egy évtizedet nem csaptak össze a két község szineinek képviselői bajnoki küzdelem keretében. Sárvárott hosszú idő nem is volt valamire való futballcapat, másrészt Celldömölk fiu rendszerint az első osztályban kaptak helyet. Most Sárvár ugyancsak az első osztályba került s így a régi riválisok ismét egymásba ütköztek. Papirforma szerint a CVSE győzelme elvitathatatlan, de az SLE sorozatos vereségei dacára, szintén erős játékerőt képvisel és jóféle csak a balszerencsén múlott, hogy mindezideig nem jutott jelentősebb számú pont birtokába. Celldömölk az utóbbi sikerek nyomán az élvonalba tör, míg Sárvár a kiesés zónából szeretne megmenekülni tehát a pontokra mindkettőnek égető szüksége van. A küzdelem ennek alapján erős és rendkivül izgalmas lesz. Jóslatunk: hisarányu eldöntetlen.

Felelős kiadó: Tuhák Károly
Lapzárta: csütörtök délben 12 órakor
Tarai-nyomda ugyanott, Celldömölk